

for. Men det er netop det, som nu for Tiden hele den Reformation, som vi staaer overfor indenfor Folkekirken, vil lægge Vægt paa, at det skal vise sig i Livet, ikke alene i det personlige Liv, men ogsaa i Samfundslivet. Det var det, disse Gendøbere paa Reformationstiden bl. a. vilde. Det er denne Tanke, der skal fordømmes i Henhold til den Augsburgske Konfessions § 17. — Endvidere skal de erklære, at hvis nogen ikke tror ærligt og fast paa det, som staaer i den Athanasianske Trosbekendelse, at Væsen og Person forholder sig paa den bestemte Maade i Treenigheden — saaledes som Teologerne i det femte, sjette, syvende Aarhundrede mente, men som ikke en eneste, som ikke er fortrolig med Datidens Filosofi, kan forstaa noget som helst af —, bliver de ikke frelst, saa gaar de evig fortabt. Det kræver man af disse Missionærer, der kommer hjem efter at have ofret sig for deres Livsanskuelse og staaet overfor Døden for den, men man har til Gengæld gjort dem den Indrømmelse, at de skal kun have virket i fire Aar, medens de dansk-amerikanske Præster skal have virket i fem. Jeg forstaaer slet ikke denne Tankegang — ja, jeg kan forstaa den rent kirkehistorisk: det er en Luftning fra det 17de Aarhundredes Ortodoksi, som jeg dog ikke troede man skulde mærke mere i den danske Rigsdag. Det er altsaa paa Grund af det symptomatiske, der ligger bagved, at jeg ikke har kunnet være med til at stille dette Ændringsforslag. Med Hensyn til det andet Mindretals Ændringsforslag Nr. 5 vil jeg sige, at jeg vilde ønske, at denne Sætning, som man ønsker skal udgaa, aldrig nogen Sinde havde staaet i § 2, den er nu kommet ind under Forhandlingen og er blevet en Slags partipolitisk Schibboleth, som jeg ikke vil være med til at raabe efter, og jeg vil da afholde mig fra at stemme og raade mine Meningsfæller til at gøre det samme. Det samme gælder de andre Ændringsforslag, som er stillede af dette Mindretal. Derimod skal jeg anbefale mit Ændringsforslag Nr. 6, som jeg, da jeg stillede det, havde troet skulde kunne forene os alle og forhindre, at der yppes en Kirkestrid i denne Anledning.

J. Oskar Andersen: Som det vil fremgaa af Betænkningen, har mit Parti sluttet sig til Hovedparten af Partiet Venstre i Udvalget, og vi anbefaler derfor selvfølgelig Tinget at stemme for de af dette Mindretal stillede Ændringsforslag. Vi gør det fra vor Side saa meget hellere, som disse

Ændringsforslag jo er Udtryk for de Ønsker, der fra mit Partis Side er fremsatte ogsaa tidligere ved denne Sags Behandling. Loven har i det hele taget vundet betydeligt ved at være blevet fremsat i den foreliggende Skikkelse, og ved Vedtagelse af de af det første Mindretal stillede Ændringsforslag vil den vinde yderligere. Jeg glæder mig over, at der i saa Fald vil naas det, som er nødvendigt, for at vi kan undgaa den Kirkestrid, som der ogsaa fra anden Side er blevet talt om, at vi maa søge at undgaa her hjemme, og som vi, saaledes som Hr. Moltesen meget rigtigt bemærkede, selvfølgelig bedst undgaaer ved at holde paa det bestaaende. Det bestaaende, som vi stadig bør fastholde, er, at Præsterne i den danske Folkekirke skal aflægge det Præsteløfte, der altid har været betegnet som Bannermærket for vor Folkekirkes Lære og Ordensforhold.

Der er i vort Ændringsforslag Nr. 2 taget Hensyn til et Punkt, jeg lægger nogen Vægt paa, og som jeg omtalte ved første Behandling, den Bestemmelse, der angaar Missionærene, og som vi nu hørte Hr. Moltesen udtale sig om. Det gør mig ondt, at Hr. Moltesen aabenbart ikke har hørt, hvad jeg udtalte ved første Behandling, thi ifølge de Udtalelser, han nu fremsatte, har han slet ikke forstaaet, hvad der er Kærnen i dette lille Ændringsforslag. Det, som berettiger til at foretage denne Ændring, er ganske simpelt den Omstændighed, at Missionærene, inden de bliver ansatte paa Missionsmarken, tilbringer 2 Aar med sproglig Uddannelse, saa at Kravet om, at de skal have virket 5 Aar ude, i Virkeligheden for deres Vedkommende vilde betyde 7 Aar; det er det, der er Tale om i denne Ændring. Det forekommer os berettiget at nedsætte Kravet for deres Vedkommende, og der er saa meget mere Grund dertil, som den Uddannelse, vore danske Missionærer faar, gennemgaaende er langt fyldigere og bedre end den, som amerikanske Præster faar. Jeg skal skænke Hr. Moltesen hans Udtalelser om Værdien af at lære Negersprog; som bekendt kommer vore danske Missionærer gennemgaaende ikke i Forbindelse med Negerfolk, og de fleste i alt Fald er stillede saaledes, at de netop maa lære det engelske Sprog og kende engelsk Kultur, saa i den Henseende tror jeg ikke, der er nogen som helst Forskel mellem dem og de Præster, som er uddannede for vore danske Menigheder i Amerika. Det er, som sagt, udelukkende det nævnte Hensyn, der begrunder vort Ændringsforslag.

Jeg forstaaer ikke de Angreb, som fra forskellige Sider har været rettede mod den